

VISST KAN DU TA TÅGET NER TILL KONTINENTEN!

Du som alltid har flugit ner till städerna i Europa på traditionella charterresor, varför inte nu prova tåget! Speciellt om Du som jag är 55+, och heller aldrig har tågluffat i Europa. För 30 år sedan fanns det speciella paketresor Tåg i Europa, och på en sådan skulle jag ha varit med på till Paris, men blev sjuk. Till Paris har jag sedan varit tre gånger, just på vanliga charterresor, men hela tiden har tanken att åka tåg till Paris och stiga av vid Gare du Nord funnits där. Och nu i sommar, nu finns Bron över Öresund, som gör att Europa helt plötsligt ligger mycket närmare än förut. Nu är det tåget från Malmö till Köpenhamn som gör att man kan starta mycket enklare och snabbare än när man måste ta sig till Köpenhamn via någon båtförbindelse. En fredageftermiddag åkte jag in till Centralen för att höra efter hur mycket det kostade. Tyvärr höll de timplånga köerna till luckorna för internationella biljetter - *och ej öppet på lördagar och söndagar* - på att göra att jag gav upp, men till sist gav flickan inte bara ett pris, utan sa också att "nu har jag bokat dessa biljetter, tänk på saken till tisdag!" Och så helt plötsligt ringde jag och bokade ett hotell, jodå, det gick utmärkt att tala engelska med hotellet och de ville bara att jag skulle bekräfta min beställning med ett fax. Så bestämde jag mig, helt spontant och det hela kändes som en stor "grej". Jag skulle åka ensam, åka från Stockholm kl 12 på dagen och ett dygn senare skulle jag vara framme. Nästa dag på kvällen skulle jag ta nattåget tillbaka, så min vistelse i Paris skulle bli 1½dygn.

Hur gick det? Över förväntan tycker jag, med många erfarenheter rikare. Om man skall tycka om att resa på det här sättet, är det inte målet som är det enda avgörande utan lika mycket resan själv. Genom att öppna alla sinnen och ta till sig intrycken, upplever man något hela tiden. Och överallt finns det människor som också är ute på resa som Du kan dela Dina upplevelser med. Visst måste man vara på sin vakt, men att vara vänlig och våga fråga hjälper Dig fram.

Vilka erfarenheter kan jag dela med mig av? Först, kolla alla biljetter! Kolla speciellt datum då biljetten är giltig, vilket lätt kan bli fel när man åker över mer än en dag. Jag hade t ex fel datum på dagtåget Hamburg-Köpenhamn och "min" plats var naturligtvis reserverad för någon annan. Att åka liggvagn innebär en fyrbädds- eller sexbäddskupé och vid bokningen kan man alltid försöka få en fyrbäddskupé, vilket bara ger en mycket liten kostnadsökning. I mitt fall gav dessutom ett förnyat försök vid utlämnandet av biljetterna att jag fick underslaf, vilket jag föredrog. En stor ökning av komforten, speciellt om nacken har börjat "kräva" ett och annat i den här åldern, är att ha med en egen extra kudde, som man kan komplettera sängutrustningen med. En liten ficklampa kan även vara bra att ha på natten. En fjärde sak: ha valutor för alla länder Du åker igenom, speciellt på nattåget, då Du inte kan växla någonting. Här fanns det service på kvällen då en servitör tog upp beställningar både till sänggåendet och till morgonen. Sålunda kunde en stor bågare mjölkchoklad vara en kvällsdryck och på morgonen kaffe i kupén vid väckningen. Men det skulle ju betalas. Sålunda vet jag inte hur det gick för några svenska flickor i en närliggande kupé som jag tror bara hade svenska pengar.

Vad upplevde jag på resan? Det är otroligt mycket ungdomar som tågluffar med alla sina ryggsäckar och sovutrustning. Men även för personer över 26 år finns interrailkort och också andra rabatter, speciellt för seniorer. Ett par hade t ex kompletterat en Lybeckresa med att åka runt i Danmark, korta sträckor varje gång, och utan att behöva förboka några platsbiljetter. Både de danska och tyska tågen är mycket punktliga och ger god service. Sålunda framgår det vid sittplatsen vilken sträcka som platsen är bokad. *Varför har SJ inte denna information?* Dessutom finns en informativ folder vid varje sittplats som inte bara visar var just detta tåg stannar och när, utan också alla anslutande förbindelser inkl tider från alla stationer. För Köpenhamn fanns t o m tiderna för S-tågen, de köpenhamnska pendeltågen. Att få veta när jag sitter på de svenska tågen när anslutande pendeltåg till Märsta eller Kungsängen går från Stockholm har jag inte ens drömt om. Mellan Köln och Paris åkte jag också med det nya snabbtåget Thalys, som har en topphastighet på över 300 km/tim. Farhågorna att man skulle må illa och känna yrsel, som många gör på X2000, kom helt på skam. När jag bytte till detta tåg klockan 7 på morgonen, hann jag

även in i Kölnerdomen, som låg precis utanför järnvägsstationen, och där man förberedde dagens första mässa.

Öresundstågen har tyvärr inte hunnit med ”i svängarna” och detta gäller framför allt Huvudbangården i Köpenhamn. Fortfarande efter en månad är perrongen en byggarbetsplats och för att ta sig därifrån måste man först uppför en brant trappa och därefter nerför en lika brant trappa. Inga rulltrappor tycks vara planerade och av hissarna, *en* i vardera riktningen, hade bara en tagits i bruk.

Vad hann jag med i Paris? Med så kort tid till förfogande hade jag ingen “ambition” att “avverka” ett antal muséer, utan tänkte mest uppleva staden. Jag strosade på förmiddagen i Butte du Chaumont, en en över 100 år gammal park i nordöstra delen av Paris med sjöar, vattenfall, broar och utsiktstorn bland andra flanörer och joggare. En vända till Hallarna och planen framför Centre Pompidou med den obligatoriske svärdsdukaren på plats. Jag provade också den nya tunnelbanelinjen mellan det nya nationalbiblioteket - uppkallat efter president Mitterand - och Madeleine. Tågen var där förarlösa och perrongerna var försedda med “glasväggar” framför spåret, som “öppnades” samtidigt med tågdörrarna; detta måste vara av säkerhetsskäl. I Montparnasse fanns en tydlig vägvisare till Finska kulturhuset, men tyvärr var det semesterstängt. (Jag hoppas att så inte är fallet med det *svenska* kulturhuset!) I stället kom jag förbi Musée du Cluny, medeltidsmuséet i Paris, med lämningar från romartiden. Dess största attraktion är en svit vävnader i ull och silke från 1500-talet, som kallades Damen med enhörningen. Det speciella var att man inte säkert visste varifrån den kom, vem som hade beställt den och hur motiven skulle tolkas.

Som helhet är jag mycket nöjd med min resa och kan mycket väl tänka mig att åka tåg på kontinenten även i fortsättningen!

Karin Dahmström